

[Nørlund.]

alle Synspunkter set være en meget utiltalende Form for Løntrykkeri.

Ogsaa jeg finder Anledning til at understrege Betydningen af, at vi faar en Løsning paa Danmarks Flygtningeproblem. I den senere Tid synes jeg, det er, som om man har viet sin Opmærksomhed næsten udelukkende til det sydslesvigske Flygtningeproblem, men jeg synes det skal siges herfra, at det danske Flygtningeproblem under alle Omstændigheder er endnu mere paa-trængende end de Problemer, der kan opstaa i Forbindelse med det sydslesvigske. Dertil kommer, at der, saa vidt jeg kan bedømme, ogsaa skulde være større Muligheder for en Løsning af det danske Flygtningeproblem, især hvis man koncentrerer Kræfterne om dette Forhold. De Flygtninge, vi har her i Landet, stammer væsentligst fra Egne, som ligger uden for det nuværende Tyskland, og det synes jeg, man maa holde sig ganske klart for Øje, for det vil sige, at deres Hjemegn nu faktisk er hele Tyskland, de har ikke nogen bestemt Hjemegn, idet de vel maa være faldet ind under de store Folkeflytninger, som er foregaaet i det østlige Europa. Og netop fordi det er Folk, der stammer fra Egne uden for det nuværende Tyskland, er Spørgsmaalet et Problem, vi i høj Grad staar os ved — vilde jeg tro — at behandle som et Spørgsmaal mellem Danmark og de allierede Magter samlet.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa med nogle enkelte Bemærkninger berøre Spørgsmaalet om de saakaldte allierede Flygtninge her i Landet. Ogsaa for deres Vedkommende tror jeg, det vilde være fornuftigt ud fra alle Synspunkter at sætte alt ind paa at faa dem til at drage hjem. Det er mig bekendt, at man i visse Flygtningeforlægginger driver en meget ondsindet Agitation, som direkte forhindrer disse Folk — det var Polakker, det drejede sig om — i at drage hjem til deres Hjemland. Jeg har fulgt Udviklingen af saadanne Flygtninges Indstilling og set, hvordan man efter maaske i nogen Tid at have ligget under for en saadan Agitation alligevel til syvende og sidst har valgt at tage hjem, og jeg har haft Lejlighed til at faa Beviser for, at man var glad ved at have truffet en saadan Beslutning. Jeg tror, der ogsaa her er et Problem, man ikke bør lade hvile, nemlig hvorvidt man kan faa flyttet disse allierede Flygtninge hjem til deres Hjemegn.

Ogsaa fra vor Side anerkender vi, at den højtærede Arbejds- og Socialministers Svar paa det Spørgsmaal, der er rejst af Forslagsstilleren, var klart og utvetydigt,

og fra vor Side vil vi ogsaa se med Sympati paa enhver Indsats, der vil kunne gøres saavel fra Regeringens som fra Rigsdagens Side for at klargøre, at dette meget alvorlige Problem ikke hviler, men er noget, som stadig har det danske Folks og de danske Myndigheders brændende Interesse; det er et Spørgsmaal, vi maa arbejde med, lige til det løses paa den eneste mulige Maade.

Aage Fogh: Vor Stilling til det rejste Problem er bestemt af den sikre Overbevisning, at Flygtningene skal hjem igen. Deres Sted er ikke her i Danmark, og da vi altsaa stadig er fast overbevist om, at det vil lykkes at faa Flygtningene til deres Hjem, er det dermed givet, at vi ogsaa maa holde dem uden for Arbejdet.

Hertil ønsker jeg at føje et Par Bemærkninger. Selv om det fra alle Sider er sagt, hvad der sikkert er rigtigt, at Flygtningene har det saa godt, som det er muligt i Lejrene, saa bør man dog ikke glemme, at det trods alt er Menneskeskæbner, det drejer sig om. Da det nu er blevet oplyst af den højtærede Socialminister, at af de 200 000 er de 85 pCt. Kvinder og Børn — og saa vidt jeg har set fra en Flygtningelejr, jeg en Tid lang havde som Nabo, er en meget væsentlig Part Børn —, er der ingen, der kan være i Tvivl om, at der ødelægges store Menneskeværdier, naar Børnene skal opdrages bag Pigtraadsspærring under Vagt. Det er derfor overordentlig vigtigt, om det kan lykkes for den højtærede Udenrigsminister og den højtærede Regering at faa lagt Forholdene saadan til Rette, at disse Flygtninge kan komme bort fra de ulykkelige Forhold, de trods alt maa leve under her. Jeg haaber paa, at dette maa kunne ske, og derfor vil vi ogsaa være Tilhængere af, at de holdes uden for Arbejde. Skulde noget andet vise sig, bliver Problemet et andet.

Det er ikke for paa nogen Maade at udtale Mistro til Administrationen — jeg tror, Arbejdet gøres udmærket —, men det er mit Indtryk, at det vilde være betydningsfuldt, om Rigsdagen fik nærmere Tilknytning til det Arbejde, der foregaar. Det blev nævnt af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, og jeg vil gerne understrege den Tanke, der her kom frem. Jeg tror, man kan bruge den Metode, som blev foreslaet af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, at man nedsætter et 15 Mands Udvalg, og at dette Udvalg faar Lejlighed til dels at indhente Oplysninger, dels at se paa Forholdene. Det vil være meget vigtigt, fordi vi derigennem kan bringe Oplysninger videre til vore Kolleger i de forskellige Partier,